

nansministeren har trådt for hårdt på speederpedalen og lignende i perioden fra 1997 til i dag.

Det er i hvert fald en meget bred forespørgsel, der er rejst, når den omfatter, hvad finansministeren har gjort siden 1997 og til i dag.

Fra Dansk Folkepartis side skal jeg sige, at vi noterer os den redegørelse, finansministeren er kommet med og Folketinget fik tilsendt i går. Vi tager den ikke til efterretning, som regeringspartierne gør. Vi noterer os, at den er fremsendt til Folketinget. Vi konstaterer også, at der i redegørelsen egentlig ikke er noget nyt i forhold til det, der har været en del af den offentlige debat. Vi ser redegørelsen som et partsindlæg, en finansministers mulighed for at gøre rede for sine ting.

Kl. 20.35

Vi er nu glade for redegørelsen alligevel, på den måde at vi selvfølgelig regner med, at i og med at man har haft mulighed for at bruge tid på sådan en redegørelse, har man også fra finansministerens side haft mulighed for grundigt at vurdere, om alt er med, og om man fyldestgørende har redegjort for sine ting. Det forventer vi selvfølgelig er sket med redegørelsen.

Dermed vil jeg også med det samme sige, at vi synes, det er utrolig ærgerligt og selvfølgelig også et minus for finansministeren, at den redegørelse, som vi fik i går, ret hurtigt efter, faktisk ganske få timer efter, at vi fik den, skulle korrigeres i form af den korrektion, vi fik i Folketinget i aftes.

Nu forventer vi med den korrektion, at forholdene omkring boligforholdene er klarlagt og vi har fuldt overblik, og det betyder også, at vi føler, at Folketinget nu er i stand til at vurdere sagen og drage en konklusion på det nu kendte grundlag.

Man kan altid diskutere, om sanktionerne for overtrædelse af landbrugslovens regler om bopælspligt står mål med den restriktion, der jo fremgår af landbrugsloven. Ikke desto mindre har Folketinget fastsat, hvad det er for sanktioner, der gælder, når man overtræder reglerne. I sådan en situation gælder det for os alle sammen, at vi vil modtage et brev fra en jordbrugskommission om, at vi skal overholde reglerne, og hvis vi så gør det, er det dét, og så sker der ikke mere.

Nu mener vi selvfølgelig i lighed med en række andre, at det er et ekstra moment, at der her er tale om, at det er en finansminister og en politisk aktiv, som overtræder reglerne, og at det selvfølgelig betyder, at kritik er berettiget, så det

ikke bare er et brev, der kommer fra en kommission om, at reglerne skal overholdes, men at der sker noget mere.

Derfor har vi også med tilfredshed kunnet se, at der er flertal i Folketinget for en vedtagelse, der udtrykker kritik af finansministeren. Vi konstaterer også, at finansministeren har gjort det klart, at reglerne fremover vil blive overholdt. Derudover konstaterer vi for vores vedkommende selvfølgelig også med tilfredshed – det har vi også været ude at sige at finansministeren burde – at der enten er tilbagebetalt eller ikke modtaget hektarstøtte for godt 200.000 kr.

Det, vi står med, er selvfølgelig, at vi må vurdere, hvad Folketingets rolle er i den her sag. Vi har vurderet, at Folketingets rolle er at tildele finansministeren kritik for det, der er sket, samtidig med at vi konstaterer, at reglerne fremover bliver overholdt, men ikke at Folketinget på det her grundlag skal gå videre og dermed forsøge at fælde finansministeren i form af et mistillidsvotum. Det er også derfor, vi er medforslagsstiller til den vedtagelse, der er redegjort for her, som efter vores vurdering gør, at vi finder den rigtige form og balance i sagen, hvor vi altså tildele kritik, men tildeler kritikken på det rigtige grundlag.

Kritik er berettiget, og den må finansministeren tage til sig. Vi håber selvfølgelig, at vi har det fulde grundlag for vores vurdering af den her sag. Viser det sig på et senere tidspunkt, at der kommer nye momenter frem, er det klart, at vi forbeholder os retten til at vurdere sagen på ny.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er sådan set meget sjovt at høre et parti, der tidligere har haft så skarpe synspunkter, falde så bastant til patten, at man nøjes med at udtrykke lidt aftalt, ufarlig kritik.

Sådan set synes jeg bedst, at jeg kan forstå Dansk Folkeparti, for det her drejer sig ikke om retfærdighed. Det drejer sig om snæver interessevaretagelse. Dansk Folkeparti har en finansminister, som har været utrolig overkommelig i forhold til Dansk Folkepartis ønsker, så meget, at grupperne fra både Venstre og De Konservative har protesteret over den tætte forbrødring. Alt det der med misforholdet mellem den lille mand og den store mand, som er vigtigt for Dansk Folkeparti op til et valg, betyder derfor ikke så meget i forhold til at have en finansminister, som man kan lave sådan nogle aftaler med.